

Source :

ค.ม. ขัด ลีก

Date :

24 ก.ค. 2556

Page :

72

56368064

No :

น้ำและการจัดการไร่แบบบูรณาการ...

ปัจจัยสำคัญในการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตอย่างยั่งยืน

ปัจจัยพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในภาคการเกษตรนั้น ประกอบไปด้วย “ดินดี เมล็ดพันธุ์ หรือกล้าพันธุ์ และระบบน้ำดี” แต่ก็มีรายไปกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว แต่ถ้าเกษตรกรรู้จักที่จะนำปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้มาผสมผสานกับหลักการบริหารจัดการไร่ที่ดี นั้นย่อมหมายถึงความมั่นคงและการอยู่ดีมีสุข จะอยู่คู่กับครอบครัวเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืนแน่นอน

ดูจากภัยภัยกับการไร่อ้อย ซึ่งเป็นพืชที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมายาวนาน และปัจจุบันยังสามารถพัฒนาเป็นพืชพลังงานทดแทน ก็ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำอย่างเพียงพอ จะเห็นได้จากเดิมที่เกษตรกรผู้ปลูก มักจะอาศัยน้ำจากธรรมชาติโดยเฉพาะน้ำฝน ทำให้ผลิตอ้อยได้เพียงแค่ร้อยละ 7-8

лагаพวงระบายน้ำ

лагаพวงน้ำ

ดันเท่านั้น แต่ในยุคปัจจุบันหลังจากที่เกษตรกรให้ความสำคัญกับการห่วงโซ่อุปทานน้ำมาใช้ในไร่อ้อย ก็พบว่าให้ผลผลิตสูงขึ้นกว่าเท่าตัว บางพื้นที่เคย平均กุมารแล้วว่าได้ผลผลิตสูงที่สุดในโลก ร้อยละ 28 ตัน

นั้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการที่ไร่อ้อยเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ “กลุ่มมิตรผล” ผู้ผลิตนำพาชาวพลังงานขั้นนำของไทยให้ความสำคัญกับโครงการขยายระบบคลังประทานในพื้นที่ปลูกอ้อยระหว่างปี 2554-2556 เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างน้อย 60-65% จากพื้นที่ปลูกอ้อยทั้งหมด จำนวน 1.9 ล้านไร่ ที่เป็นเครือข่ายในรูปแบบของเกษตรกรคู่สัญญาภักดิ์มิตรผล เพื่อให้เกษตรกรได้มีรายได้จากการปลูกอ้อย ไม่ต้องรอคอยพ้าฝนจากธรรมชาติ โดยที่กลุ่มมิตรผลจะลงทุนพัฒนาระบบคลังประทานขนาดใหญ่ เช่น สถานีสูบน้ำ ห่อส่งน้ำหลัก ห่อต่อจากแหล่งน้ำธรรมชาติหรือแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นโดยภาครัฐ ซึ่งจะสูบน้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ และให้เข้าไว้ต่ออยอดลงทุนเชื่อมต่อจากท่อน้ำหลักเข้าไปยังท่อเลิกฯ ในเรือที่หนึ่ง

แม่ปัจจุบันเกษตรกรชาวไร่อ้อยคู่สัญญาของกลุ่มมิตรผล จะมีระบบหัวไนไฮโดรเจนไนโตรเจนที่ดีแล้ว แต่การก่อสร้างในส่วนของเส้นทางน้ำ ต้องมีการสำรวจและออกแบบที่ดี รวมถึงการจัดการน้ำที่เหมาะสม ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น

เกษตรกรกำลังเดินห่อหัวเข้าโนรืออ้อย

วิชัย ฤทธา

มีตระผล ยังคงเน้นให้ความรู้กับชาวไร่อ้อยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในการจัดระบบคิวการใช้น้ำ แนะนำให้มีการขาดสระน้ำเพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในแต่ละวันหลังจากที่สูบน้ำมาจากการห่อหลัก เพื่อให้การใช้น้ำเป็นไปอย่างทั่วถึง ปราศจากภัยภัยที่จะส่งผลกระทบต่อผลผลิต อีกทั้งยังสามารถลดต้นทุนการผลิตอ้อยได้

อย่าง วิชัย ฤทธา รองประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำ มีตระบ้านลาด ต.บ้านแก้ง อ.ภูเขียว ซึ่งเดิมที่ในหมู่บ้านของเขามีระบบหัวไนไฮโดรเจนไนโตรเจนที่ดี จึงมีผลผลิตอ้อยเพียงแค่ร้อยละ 8-9 ตัน แต่หลังจากที่มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำมีตระบ้านลาดของกลุ่มมิตรผล เข้ามายังตัวน้ำ ใจกลางทุ่นร่วมโครงการด้วย โดยการขาดสระในพื้นที่ 1 ไร่ สูบน้ำจากโครงการไปใช้ในไร่อ้อย ทำให้ต้นน้ำมีน้ำเพียงพอ จึงได้ผลผลิตอ้อยร้อยละ 15-20 ตัน ปัจจุบันเขามีพื้นที่ไร่อ้อย 46 ไร่ สามารถเลี้ยงครอบครัวได้เป็นอย่างดี

ฉะนั้นเราขอสรุปได้ว่าในวันนี้นอกจาก “น้ำ” จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มผลผลิตให้แก่เกษตรกรแล้ว แต่การบริหารจัดการแบบบูรณาการยังจะช่วยให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพอย่างยั่งยืน